

Kňaz je akoby fungujúcim alebo nefungujúcim bleskozvodom

Hospod' Boh pôsobí na zemi prostredníctvom kňazstva

Je len jeden jediný prostredník medzi Bohom a ľuďmi – Bohočlovek a Syn Boží Isus Christos. On jediný je novozákonným kňazom, ktorý sprostredkúva Božiu milosť ľuďom.

Hospod' Boh Isus Christos v dejinách spásy urobil jednu veľmi veľkú a pritom aj zaujímavú vec: ustanovil tu na zemi niektorých ním samým vybraných mužov ako svojich kňazov a dal im večnú účasť na svojom jedinom kňazstve, aby v Jeho mene (v mene Christovom) sprostredkúvali ľuďom Božiu milosť. Najprv tým poveril svojich dvanásť apoštolov, a tí vkladáním rúk a vzývaním Sv. Ducha ustanovili v mene Božom svojich nástupcov episkopov a kňazov... A tak vkladáním rúk a vzývaním Sv. Ducha v neprerušenom reťazci to pokračuje až dodnes.

II. Vatikánsky koncil o tom hovorí:

«Christos vyslal Apoštolov, ako jeho vyslal Otec, prostredníctvom týchto Apoštolov spravil účastnými svojho posvätenia a poslania ich nástupcov, biskupov, ktorých úrad služby bol zverený v podriadenom stupni kňazom, aby boli v kňazskom stave spolupracovníkmi biskupského stavu pri riadnom plnení Christom zvereného apoštolského poslania» (**Presbyterum Ordinis**, č. 2).

«Hospod' Isus Christos, najvyšší veľkňaz, je teda prítomný uprostred svojich veriacich v biskupoch, ktorým vypomáhajú kňazi» (**Lumen Gentium**, č. 21).

Isus Christos ustanovil novozákonné kňazstvo, ktoré je už vo svojej podstate odlišné od starozákonného levitického-židovského kňazstva. V Starom Zákone sa kňazstvo a jeho iniciatíva pohybuje vždy smerom od človeka k Hospodu Bohu; u Isusa Christa v Novom Zákone naopak od Hospoda Boha k človeku. V Starom Zákone bol kňazský úrad určovaný zdola dedičným spôsobom, v Novom Zákone je určovaný zhora: Bohočlovek Isus Christos vybral 12 apoštolov, tí vybrali episkopov, episkopi vyberajú a určujú, kto bude z hlásiacich sa kandidátov kňazom a kto nie. Teda v Starom Zákone zo zeme k Hospodu Bohu a u Isusa Christa od Hospoda Boha na zem. V Starom zákone je kňazstvo čisto ľudským-antropologickým; v Novom Zákone je Boho-ľudským.

V Starom Zákone:	V Novom Zákone vďaka Isusovi Christovi:
Hospod' Boh † (človek, starozákonný kňaz) † ľudia	Hospod' Boh ↓ Bohočlovek, I.Christos = nozákonný kňaz ↓ ľudia
Medzi Bohom a ľuďmi neprekonateľná priepasť.	Priepasť zlikvidovaná Isusom Christom na kríži.

Každý kňaz – veľvyslanec (ambasádor) Boží na zemi

Hospod' Boh, Isus Christos aj po svojom nanebovstúpení pôsobí na zemi cez každého svojho kňaza. Kňaz je tak v osobe Isusa Christa mediátorom, prostredníkom medzi Hospodom Bohom a ľuďmi. Sv. apoštol Pavol v tomto zmysle píše o kňazoch: «**Sme teda Christovými vyslancami a akoby Boh napomínal skrze nás. V Christovom mene prosíme: Zmierte sa s Bohom!**» (2Kor 5,20).

Kňazi sú v plnom slova zmysle mimoriadnymi a Bohom splnomocnenými veľvyslancami-ambasádormi Hospoda Boha na zemi. Ako napríklad splnomocnený veľvyslanec USA na Slovensku sídlia nie v USA, ale v Bratislave, udeľuje vstupné víza pre žiadateľov v mene USA, podobne aj kňazi – ľudia sídlia nie v nebi, ale na zemi, v mene Hospoda Boha, udeľujú vstupné vízum do neba vo forme Božej Euchariste (pokrm dávajúci nesmrteľnosť) a ostatných tajomstiev-sviatostí (krst, myropomazanie, pokánie-spoveď, manželstvo, kňazstvo, pomazanie chorých) i svätenín (požehnanie v mene Božom, svätená voda, svätený olej, svätené predmety, priestory a pod...). Vstupenky do zaslúbenej zeme – do neba, v predpredajú už tu na zemi udeľuje sám Hospod' Boh, ale na ich distribúciu ustanovil tu na zemi svojich veľvyslancov-kňazov.

Kňazi v mene Božom, skrze Christa, s Christom a v Christovi učia ľudí, dávajú im inštrukcie, čo a ako majú robiť a ako si zaobstarat' vstupenky do neba, aby boli šťastní nielen tu na zemi, ale aj na veky po svojej smrti. Kňazi vedú ľudí, a to nielen slovom, ale najmä svojim príkladným životom... Majú byť otvorenou Bibliou, ktorú ľudia čítajú...

Funguje to tak, že ak nejaký človek chce od Hospoda Boha nejakú milosť, ide za kňazom a ten mu ju sprostredkuje. Napr. narodí sa dieťaťko, jeho rodičia navštívia kňaza a poprosia o pokrstenie, aby dieťaťko malo zmytý prvorodný hriech a Hospod' Boh ho adoptoval za svojho syna. Kňaz ich poučí o podrobnostiach a následne sa postará, aby dieťaťko bolo pokrstené, myropomazané a dostalo i sv. Príčasie (Božiu Eucharistiu) a stalo sa tak nielen adoptívnym, ale skrze Božiu Eucharistiu dokonca i pokrvným Synom Božím a tým aj plnoprávnym Dedičom celého Kráľovstva Božieho. Lenže človek je slabý tvor a spáchaným ťažkým hriechom (dobrovoľným a vedomým porušením niektorého z 10-tich Božích prikázani) sa sám vyvrhne zo stavu Syna Božieho do stavu márnokratného (bludného) syna. Po čase, ak príde k rozumu, znova ide na Božiu ambasádu ku kňazovi a práve vďaka sv. spovedi sa ťažkého hriechu zbavuje, vracia do domu svojho nebeského Otca a v Božej Eucharistii sa opäť v Christovi stáva plnohodnotným Synom Božím s právom dediť Kráľovstvo nebeské. Potom sa chce oženiť, či vydat' – tak kňaz mladému páru sprostredkuje od Hospoda Boha špeciálne manželské požehnanie a nezaslúženú milosť na pomoc cez úskalia spoločného života a v kňazovej prítomnosti mladí si sľubujú doživotnú vernosť... Ak niektorý z nich ťažko ochorie, volajú k nemu kňaza a ten mu znova v mene Christa sprostredkováva tajomstvo pomazania chorých, pri ktorom sa uzdravuje telo i duša chorého...

Kňazi sú akoby bleskozvody medzi nebom a zemou – niekedy však veľmi poruchové

Kňaz by sa dal prirovnať k bleskozvodu, ktorým Hospod' Boh posielala na zem svoju milosť (akoby spásonosnú elektrinu). Je akoby vodivý drôt medzi Hospodom Bohom a ľuďmi. Elektrina Božej – človekom nezaslúženej milosti vychádza od Hospoda Boha a kňaz je alebo dobrým vodičom, že jej nerobí prekážku, alebo odporom, ktorý brzdí prechodu elektriny. To je obrazne povedané prakticky celá činnosť kňaza medzi ľuďmi. Hospod' Boh si ho vybral, ako reproduktor, alebo iný nástroj, aby cez neho hovoril a pôsobil medzi ľuďmi. Záleží len od kňaza, ako sa zhostí tejto úlohy.

Človek, ak niečo potrebuje od Hospoda Boha, požiada o to kňaza a po kňazovi od Hospoda Boha priletí daná milosť s'ňa elektrina v blesku. Hospod' Boh ľúbiaci spravodli-

vých a milujúci hriešnikov posielala skrze Isusa Christa = novozákonných kňazov, tj. Cirkev to, čo sa od Neho žiada. Ak je však kňaz napr. lenivý a žiadajúcich ne-

vyslúži, tak daná milosť od Hospoda Boha nepríde. Napr. niekto kňaza žiada o sv. spoveď a on naň "nemá čas" (ako je to vídať na konzumnom Západe) a žiadajúci zomrie v ťažkom hriechu... Alebo kňaz vyhlási, že spovedať ľudí týždeň pred Veľkou Nocou nebude, lebo ved' sa mali vyspovedať predtým pri spoločnom spovedaní na *Kvetnú nedeľu*... A tak napríklad tí, čo pracujú v zahraničí sa v daný rok vôbec nevyspovedajú... Alebo kňaz je krutý voči svojim – jemu zvereným veriacim; neposväcuje, ale naopak pohoršuje ich (= robí horšími) svojim životom-príkladom; neustále sa od pýchy nadúva a povyšuje nad nimi, akoby všetka jeho moc záležala len a len od neho, čím mnohí nadobúdajú odpor a nechúť niečo od neho žiadať... Alebo, ako to často v časoch náboženskej slobody býva, kňazi zo závidosti bojujú vzájomne medzi sebou, a to tak, že sami nič nerobiac, zabráňujú kolegom byť dobrými bleskozvodmi. Biskupi a predstavení v reholiach závidia úspech svojim podriadeným, a preto ich nepustia na misijnú činnosť...; aby ich znechutili, neustále ich premiestňujú z miesta na miesto, z fary na faru, z monastýra do monastýra ... – presádzajú stromček, aby len nezapustil korene a nezačal rodiť. Urážliví biskupi ľahkomyselne a zbrklo suspendujú svojich kňazov vyrovnávajúc si s nimi staré osobné účty a tým definitívne odstavujú dané bleskozvodny... Zabúdajú pritom, že Hospod' Boh na ich osobnom i strašnom súde bude po smrti od nich žiadať účet a dobrú odpoveď, prečo tak s daným kňazom nakladali, a prečo odstavili ten alebo onen výborne vodivý bleskozvod..., keď bleskozvodov bolo na celom svete tak málo... Taký kňaz, či biskup – nedobrý vodič – to bude mať veľmi, veľmi ťažké na Božom súde, že neplnil svoju povinnosť, zakopával talanty, nesprostredkúval Božiu milosť, ale «robil vedu a komplikovanosť tam, kde veda a komplikovanosť nebola»... «*Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa nebol narodil...*», ako sa vyjadril Isus Christos na adresu Judáša, (Mt 24,26).

Všetky, absolútne všetky milosti prichádzajúce od Hospoda Boha prichádzajú cez Isusa Christa a cez Jeho – Ním ustanovených sedem tajomstiev-sviatostí. Bez nich sa nemožno spasiť. A sviatosti (sv. tajny) Hospod' udeľuje skrze svojho kňaza. Preto sa bez viditeľnej, hmotnej, ľudskej Cirkvi, ktorá je Telom Isusa Christa (pozri Ef 1,23; Kol 1,18.24) nemožno spasiť.

Ak je bleskozvod nevodivý, treba si nájsť iný – normálne fungujúci

Ak niekto vidí nedobrého kňaza, nech sa nepohoršuje z neho a neodsudzuje kresťanskú vieru a náboženstvo, ale nech si nájde iného. Ved' napr., ak sa novovybudovaná budova zrúti, nikto nezavrhneme matematiku, ako nedobrá teóriu-učenie, ale zavrhneme-odsúdi matematikov-inžinierov, ktorí zle vypočítali množstvo použitého betónu...; ani nikto neodsúdi a nezavrhneme penicilín, ako nedobré liečivo, len preto, že nevyliečil pacienta, ktorý ho však vôbec nebral alebo neužíval podľa predpisu... Tak nech nikto neodsudzuje vieru a učenie Isusa Christa, len preto, že vidí niektorých kresťanov, ktorí sa ním neriadia a podľa neho nežijú.

Sv. Ján Zlatoústý (+407) poučuje:

«*Ak uvidíš nedôstojného kňaza, neopovrhuj kňazstvom, pretože nie predmet treba odsudzovať, ale toho, ktorý zle používa dobrý predmet. I Judáš sa stal zradcom, ale to nie je škvrnou apoštolstvu, ale jeho duševného rozpoloženia. Nie vina kňazstva, ale zlo duševného rozpoloženia*» (Beseda IV. na slová proroka Izaiáša, 4;126).

«*A tak odsudzuj nie kňazstvo, ale kňaza, ktorý nedobre užíva dobrý predmet... Aké veľké množstvo lekárov sa stalo vrahmi, lebo dávali jed namiesto liekov? Ale ja odsudzujem nie umenie, ale toho, kto ho zneužil...*» (Beseda IV. na slová proroka Izaiáša, 5;126).

Keby bolo dokonca až 8 kňazov nehodných zo 100 (= 8%), ešte stále sme v norme

Isus Christos si sám osobne vybral 12 apoštolov... a boli vtedy naozajstnou špičkou ľudstva, špičkou od ktorej očakával maximálne možný výkon, zbožnosť a pokoru. Najschopnejšieho z nich – Judáša, poveril funkciou pokladníka. Ten však zaslepený chamtivosťou začal kradnúť a nakoniec vydal Christa na smrť. Jeden z Dvanástich zradil. Jeden z Dvanástich je 8%. Teda až 8% z apoštolov zradilo Isusa Christa! A dokonca i ďalší z apoštolov (= ďalších 8 %) – Peter, zaprel Isusa Christa (vzápätí to však oľutoval). Ak by bolo zo sto kňazov, biskupov či pápežov dokonca až 8 (!) nehodných (tj. zlodějov, homosexuálov, pedofilov, vrahov, ...), tak sme ešte stále "v Christovej norme". Ateistický svet kritizujúci Christovu Cirkev však nechce vidieť to obrovské množstvo svätých kňazov, biskupov a pápežov, ktorí sa zodrali v službe Hospodu Bohu a ľuďom, a ktorých percento mnohonásobne prevyšuje percento padlých judášov (porov. *Základy*, Slovenský ústav svätého Cyrila a Metoda, Rím, 1985, str. 618-619).

Po zrade Judáša neprišiel za Isusom Christom nikto z ostatných apoštolov a nepovedal mu:

— *Odkedy som spoznal tvojho apoštola Judáša a od kedy som videl, čo spáchal, idem preč od teba, už ťa viac nasledovať nebudem, nechcem mať nič spoločného s tebou...*

Avšak na uliciach častokrát počujeme nerozumných, ktorí hovoria:

— *Od kedy som spoznal toho alebo oného kňaza,... od kedy zrobil to alebo ono,... ja do kostola nevstúpim,... nechcem mať nič spoločné s Cirkvou ... !*

Nerozumný! Veď nie kňaz ťa vykúpil, nie kňaz umrel za teba, nie kňaz ti otvoril nebo a pripravil večný život v nekonečnej radosťi a šťastí... ale Hospod' Isus Christos.

Hospod' Boh vždy dokonale posielal svoje milosti každému človekovi, ktorý ho o to požiada – kňaz ako prostredník, to môže skutočne len pobabrať.

Ľudia horlivo vyhľadávajú nábožných kňazov, ktorí im nielenže vedia poradiť v duchovných veciach, ale majú aj patričné vzdelanie, aby im Božie pravdy podložili rozumovými argumentami. Vtedy ich vyhľadávajú častokrát tak, že neľutujú ani čas, ani benzín svojich áut. Podobne ako sa vyhľadáva dobrý chirurg pred nutnou operáciou, či dobrý architekt pred stavbou domu. Sv. Ján Zlatoústý (+407) sa o tom vyjadril takto: *«Kňaz musí byť nielen tak čistým, aby bol dôstojný tak veľkého slúženia, ale aj celkovo vzdelaným a skúseným v mnohom. Musí poznať všetko svetské nie menej, ako tí čo žijú vo svete, a pritom byť slobodným od toho všetkého viac ako mních žijúci kdesi v horách»* (*O kňazstve*, Slovo šieste, 4;681).

Neskorší kardinál Tomáš Špidlík, SJ (1919-2010), sa na jednej svojej kázni vyjadril, o nehodných kňazoch, ktorí nemajú čas na veriacich a o nutnom výbere tých najlepších (hľadání «dobre vodivých pre Božiu elektrinu»), takto:

«Človek sa pripravuje, bojuje sám so sebou... či ísť sa poradiť ku kňazovi, alebo nie. Nakoniec zvíťazí a ide. Kňaz naň však nemá čas a čo je najhoršie, ani ho nechce mať. Reakcia daného človeka je obyčajne takáto:

— *Poriadne som sa v kňazoch sklamal. Už s nimi nechcem mať nič spoločného!*

Aká je odpoveď?

— *Je to vaša nerozumnosť, že ste sa sklamali. Ak trpím vážnou nemocou, nedám sa operovať prvým lekárom, ktorého stretnem na ulici. Medzi lekármi, učiteľmi, športovými trénermi si vyberáme toho, ktorý by nám skutočne pomohol.*

O čo viac to platí pri výbere medzi kňazmi, kde kňazstvo nie je iba zamestnaním, kde nestačia iba vedomosti, ale kde sú potrebné i mravné podmienky» (voľne, T. Špidlík, *Ve službě Slova*, C, Olomouc, 1992, str. 64).